

kansjefø det ender med onger eller med trøstord og gråt.

■ Livet det rusler av gårde som mauer'n på tur med ei mål. Det er det livet vi lever, et liv mot et endeløst mål.

Ei løkke er det at je lever og kan få oppleve det, her je sitter på stubben og klikker og følger med.

Aleksander Breibju Herseith,

Lillehammer

Ombysgging i Lillehammer sentrum

Jeg viser til sak på Lillehammer-siden i GD 25. september, omtalt som «Kreves for 85.000 kroner». Jernbanegata 15 ble overtatt 27. juli 2012. Det som gjenstod var å slutføre prosjektet med brannskille mellom J15 og J17. De to ulovlige leilighetene er bygget lenge før min overtagelse. Leiligheten i 3. etg. ca. 1993 og leiligheten i 2. etg. ca. 2009.

Byggesak i Lillehammer kommune foretok tilsyn 17.09. og rapport ble mottatt 19.09. og med innkalling til møte 20.09. Etter anbefaling fra Byggesak ble leieforholdet i 3. etasje omgående avvirket.

Det er svært viktig å presisere at den meget dyktige håndverkeren som ble engasjert etter overtagelsen ikke har utført ulovligheter. Vedkommende har reparert feil og mangler. En stor vannlekkasje som har pågått over flere år er stoppet og arbeidet med å reparere pågår fortsatt. Det er også brukt mye ressurser på å rydde opp i ødeleggeset, etter en tidligere konkurrs i

å sende gods med tog på Raumbanen, kan ikke få styre klodens utvikling.

«Det er ikke bedriftsøkonomisk lønnsomt å fortsette godstransporten på bane», sier direktør Bjarne Wirst i CargoNet. Da må vi rett og slett forandre

forretningslokalet.

Forretningslokalet - planlegges delt i to - parallelt med Jernbanegata - mot hovedgata blir det fortsatt forretnings-/kontorlokale og i henhold til reguleringsbestemmelser.

Lokalet mot bakgård er planlagt ombysget til bolig - men jeg presiserer, søknad er ikke sendt og arbeidene med bygging av leilighet er følgende ikke igangsatt.

Reparasjon av fundamenter og bedre adkomst for parkering gjorde det nødvendig å legge ny asfalt. Byggesaks krav om at overflatevann skal håndteres på egen grunn, skal ivaretas. Sluk er etablert og det avklares hvorvidt der er behov for flere sluk.

Jeg har full forståelse for Byggesaks reaksjoner og som er i henhold til det regelverk som skal forvaltes.

Jeg tar selv sterk avstand fra ulovlighetene knyttet til de to leilighetene i bygget, og det var et sjokk å få rapporten fra tilsynet. Jeg har flere ganger tvilt på om overtagelsen var riktig, når man i ettertid oppdager de negative overraskelsene og utfordringene knyttet til eiendommen.

Det er etablert en god og konstruktiv dialog med Byggesak. Arve Bråtesveen har med sin store fag-

FRA BANE TIL VEG: Det blir flere vogntog på E136 når CargoNet avviker godstransport på Raumbanen.

på vår forståelse av hva som er lønnsomt.

Det er ikke lønnsomt å ødelegge kloden vår, å ødelegge livs-

lige bakgrunn ved flere anledninger stilt opp og gitt gode råd.

Arbeidet som nå pågår og som gjelder innsetting av tidsriktige vinduer på fasaden, er tidligere godkjent av Oppland fylkeskommune, kulturverneheteren, siden bygget er vernet. Dette tiltaket er i etterkant godkjent hos Byggesak.

Tom R. Hestveen,

Oslo

Språkåret - kva vondt har desse borna gjort?

No lurar du sikkert fælt på kva eg har tenkt å skrive om i dag. Men ikkje heilt uventa handlar det om språk også denne gongen.

Eg sit her med eit lite raudt hefte på ca. tretti sider skrive av Halvor Floden frå Trysil/Hernes. Floden var fødd på slutten av 1800-talet og var kanskje mest kjend som barnelærebokforfattar. Men han var også folkeskulelærar og målmann. I april 1936 heldt han eit foredrag for Austmannalaget der han spurde retorisk: «Kva vondt har desse borna gjort?»

Emnet til Floden var «mishøvet millom morsmålet og skulemålet».

grunnlaget vårt.

La oss innføre økonomisk demokrati og forbud mot å ødelegge miljøet.

Utgangspunktet var at: «Heile den tida eg har vore lærar, har eg arbeidd i ei bygd med eit særmerkt, reint og godt norsk bygdemål (Elverum), men norskdansken ('bokmålet') har vore hovrudmål i skulane.» Det er interessant å lese dette no i dag, etter at radioen og tv-en og ikkje minst Internett har komme og ført til dialektutjanning og normlisering. Og sjølvsaagt må ein hugse på at bokmålet har endra seg temmeleg mykje sidan den gongen.

Men tenk over denne situasjonsbeskrivinga Halvor Floden kom med i 1936: «Kvar dagen, kvar timen har eg vore nøydd til å sjå på at det framande målet har kome på tverke for dei. Det har vore ei plåge og ei tynngle, det har sett dei attende i utviklinga, det har kjøvt interessa, demt upp for evnene, gjort alle bøker og fag tunglærde, av di skriftmålet og lærebokmålet var nok heilt anna enn bygdemålet.» -Hadde dette vore skrive på bokmål og stått på trykk i dag, hadde nok dei fleste tenkt at det handla om nynorsk. Men dette var altså erfaringsane til ein lærar i den norske skolen på 30-talet, og det var på Auslander.

«Sjå på boka mi, segjer barnet. Nei, se på boken din, segjer skulen. Auga mine, har mor sagt, men lærarinna, rettast det, til øinene

Ill. foto

Turid Thomassen og Øyvind Aarnodt, Lillehammer (Rødt)

mine.. Handa år barnet får ikkje sleppe til med å skrive 'norsk' - barnets hånd lyt ta seg av slikt. Beina åt barnet er for simple til å trø på golvet i skulestova, - benene må 'tre' på gulvet i skolestuen.»

Halvor Floden hadde mykje interessent å forrelje, og noko kan høyrrast ut som reime eventyr: «Sumtid har det synt seg at det kan vere færlig å sleppe borna til å skrive morsmålet sitt i ein bokmåls-skule: Dei vil halda fram! Dei er ikkje seime um å sjå at dette er då på lag med det same som nynorsk. Og snart troppar dei upp - den eine etter den andre - og bed og bed: Vi vil få skrive nynorsk! Det er so lett, det er som vårt eige, det er so morosamt so! Ein gong kom mest heile klassa og fall over meg med slike krav, og sume nekta blankt å skrive fleire stilar på bokmål.»

Det var nesten 40 prosent nynorskbrukarar før krigen, og talet var stigande. Men krigen sette ein stoppar for denne utviklinga. Historia til Halvor Floden er skolehistorie og målhistorie. Om ein vil avfæie dette som eit tilbakelagt stadium, kan ein gjerne gjere det. Men ein får vel unekteleg noko å tenkje på, eller? :-)

Jens Haugan

Hamar, førstemannuensis, 1261 7322 OSO, Høgskolen i Hedmark